

Životopis

František „Čuñas“ Stárek

František Stárek se narodil 1. prosince 1952 v malé pohraniční obci Konstantinovy Lázně. Jako místo narození je však všeobecně uváděno město Plzeň a to z toho důvodu, že ihned po narození byl i se svou maminkou převezen do plzeňské nemocnice.

Dětství a školní docházku prožíval v Teplicích, kde žil spolu s matkou po smrti svého otce. Na základní škole, díky třídní kapele, získal též přezdívku Čuñas, která ho provází celý život. Tuto přezdívku získal díky filmu se jménem Výhodná koupě. Pochází ze scény, kde zadlužený chudý muž, přezdívaný Čuñas, potká svého bohatého kamaráda z vojny a poprosí ho o peníze. A protože pan Stárek v té době působil jako „manažer“ třídní hudební skupiny a neustále pro zabezpečení jejího provozu sháněl peníze, začali mu tak přezdívat i jeho spolužáci.

V roce 1968 začal navštěvovat střední průmyslovou školu hornickou v Duchcově. Již v té době se aktivně zapojil do tehdejšího studentského hnutí, což předznamenalo, mezi jiným, jeho budoucí život. Studijní problémy a začínající politická angažovanost ve studentském životě vedly k tomu, že po maturitě nedostal doporučení ke studiu na vysoké škole. Z tohoto důvodu byl donucen nastoupit do svého prvního zaměstnání, a to k Metrostavu.

V té době se blízce kamarádil s hudebníky kapely The Plastic People of the Universe. Kvůli neúspěchu této kapely u komise, před kterou v té době musely kapely předstupovat, a která schvalovala vhodnost jejich projevu a repertoáru, se začal aktivně zajímat o formující se český underground. Působil jako organizátor koncertů skupiny Plastic People a dalších undergroundových kapel. Vzhledem k tomu, že se v té době jednalo o politicky protizákonnou činnost, byl při jednom z těchto koncertů poprvé zatčen a odsouzen k trestu odnětí svobody na půl roku. Po propuštění z vězení pracoval jako geofyzik v Brně. Vzhledem ke své protistátní činnosti a vazbám na Chartu 77 byl nucen skončit činnost geofyzika a začal pracovat jako figurant. V roce 1979 začal vydávat samizdatový časopis Vokno, který informoval o dění v českém undergroundu. Za tuto protistátní činnost byl opět uvězněn a to na dva a půl roku. Po návratu z vězení se opět věnoval vydávání časopisu Vokno, pořádal přednášky, koncerty a výstavy. Také se aktivně podílel na činnosti Charty 77.

V roce 1989 byl opět za svojí protistátní činnost zatčen a opět odsouzen na dva a půl roku. 26. listopadu 1989 byl na základě amnestie prezidenta republiky propuštěn. Tato amnestie se týkala politických vězňů a byla důsledkem probíhajících jednání představitelů tehdejší vlády a Občanského fóra.

Po propuštění z vězení se opět aktivně podílel na politickém dění, podporoval Občanské fórum a zřídil redakci časopisu Vokno. V dubnu roku 1990 začal pracovat ve federální a později v české kontrarozvědce, kde působil až do května roku 2007. V současné době pracuje v Ústavu pro studium totalitních režimů a o svých zkušenostech napsal několik knih.